

unfoldingWord® Hebrew Bible

2 Samuel

Version 2.1.27

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-07-11 **Date:**

2.1.27 **Version:**

unfoldingWord **Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 **Date:**

2.7 **Version:**

Door43 **Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	2 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
12	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
14	Chapter 19
15	Chapter 20
15	Chapter 21
16	Chapter 22
17	Chapter 23
17	Chapter 24
19	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

2 Samuel

Chapter 1

¹ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את־העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: ²ויהי | ביום השלישי והנה איש בא מן־המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על־ראשו ויהי בבאו אל־דוד ויפל ארצה וישתחו: ³ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: ⁴ויאמר אליו דוד מה־היה הדבר הגדנא לי ויאמר אשר־נס העם מן־המלחמה וגם־הרבה נפל מן־העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: ⁵ויאמר דוד אל־הנער המגיד לו איך ידעת כי־מת שאול ויהונתן בנו: ⁶ויאמר הנער | המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבוע והנה שאול נשען על־חניתו והנה הרקב ובעלי הפרשים הדבקהו: ⁷ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: ⁸ויאמר לי מי־אתה ואמר ¹¹אליו עמלקי אנכי: ⁹ויאמר אלי עמדנא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי־לעוד נפשי בי: ¹⁰ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחר נפלו ואקח הנר | אשר על־ראשו ואצעה אשר על־זרעו ואביאם אל־אדני הנה: ¹¹ויחזק דוד בבגדיו ¹²ויקרעם וגם כל־האנשים אשר אתו: ¹²ויספדו ויבכו ויצמו עד־הערב על־שאל ועל־יהונתן בנו ועל־עם יהוה ועל־בית ישראל כי נפלו בחרב: ¹³ויאמר דוד אל־הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן־איש גר עמלקי אנכי: ¹⁴ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את־משיח יהוה: ¹⁵ויקרא דוד ואחד מהנערים ויאמר גש פגעבו ויכהו וימת: ¹⁶ויאמר אליו דוד דמך ¹³על־ראשך כי פירך ענה בך לאמר אנכי מתתי את־משיח יהוה: ¹⁷ויקנן דוד את־הקינה הזאת על־שאל ועל־יהונתן בנו: ¹⁸ויאמר ללמד בני־יהודה קשת הנה כתובה על־ספר הישר: ¹⁹הצבו ישראל גל־במותיך חלל איך נפלו גבורים: ²⁰אל־תגידו בגת אל־תבשרו בחוצת אשקלון פ־רתשמחנה בנות פלשתים פ־רתעלזנה בנות הערלים: ²¹הרי בגלבע אל־טל ואל־מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: ²²מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאול לא תשוב ריקם: ²³שאלו ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: ²⁴בנות ישראל אל־שאל בכינה המלבשכם שני עס־עדינים המעלה עדי זהב על לבושכן: ²⁵איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על־במותיך חלל: ²⁶צר־לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלא־תה אהבתך לי מאהבת נשים: ²⁷איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: ⁹

¹1:8 ויאמר | lemma="אמר" c:H0559 x-morph="He,C:Vqw3ms" strong="

²1:11 בבגדו | lemma="בגד" b:H0899b x-morph="He,R:Ncmsc:Sp3ms" strong="

³1:16 דמך | lemma="דם" H1818 x-morph="He,Ncmpc:Sp2ms" strong="

Chapter 2

¹ויהי אחרי־כן וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: ²ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ³ואנשיו אשר־עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: ⁴ויבאו אנשי יהודה וימשחו־שם את־דוד למלך על־בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את־שאלו: ⁵וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם חסד הזה עס־אדניכם עס־שאלו ותקברו אתו: ⁶ועתה יעש־יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ⁷ועתה | תחזקנה ידיכם והיו לבני־חיל כי־מת אדניכם שאול וגם־אתי משחו בית־יהודה למלך עליהם: ⁸ואבנר בן־נר שר־צבא אשר לשאל לקח את־איש בשת בן־שאלו ויעברוהו מחנים: ⁹וימלכהו אל־הגלעד ואל־האשורי ואל־זרעאל ועל־אפרים ועל־בנימין ועל־ישראל כלה: ¹⁰בן־ארבעים שנה איש־בשנת בן־שאלו במלכו על־ישראל ושנים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: ¹¹ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על־בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: ¹²ויצא אבנר בן־נר ועבדי איש־בשנת בן־שאלו ממחנים גבעונה: ¹³ויאב בן־צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על־ברכת בעון יחדו וישבו אלה על־הברכה מזה ואלה על־הברכה מזה: ¹⁴ויאמר אבנר אל־יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: ¹⁵ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן־שאלו ושנים עשר מעבדי דוד: ¹⁶ויחזקו איש | בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: ¹⁷ותהי המלחמה קשה עד־מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: ¹⁸ויהי־שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל וקל ברגליו כאשר הצבים אשר בשדה: ¹⁹וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא־נטה ללכת על־הימין ועל־השמאל מאחרי אבנר: ²⁰ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: ²¹ויאמר לו אבנר נטה לך על־ימינך או על־שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח־לך את־חלצתו ולא־אבה עשהאל לסור מאחרי: ²²ויספ עוד אבנר לאמר אל־עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל־יואב אחיך: ²³וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל־החמש ותצא החנית מאחריו ויפל־שם וימת תחתו: ¹ויהי כל־הבא אל־המקום אשר־נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: ²⁴ויירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד־גבעת אמה אשר על־פני־גח דרך מדבר גבעון: ²⁵ויתקבצו בני־בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו

על ראש־גבעה אחת: ²⁶ וַיִּקְרָא אֲבִנֹר אֶל־יֹאבֵב וַיֹּאמֶר הֲלִנְצַח תֹּאכַל חֶרֶב הַלּוֹא יִדְעָתָה כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתִי לֹא־תֵאמַר לְעַם לְשׁוֹב מֵאַחֲרַי אַחִיהֶם: ²⁷ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב חַי הָאֱלֹהִים כִּי לֹוֹלֵא דְבַרְתָּ כִּי אִזּוּ מִהַבְקָר נִעְלָה הָעַם אִישׁ מֵאַחֲרַי אַחִיו: ²⁸ וַיִּתְקַע יֹאבֵב בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמֵדוּ כָל־הָעָם וְלֹא־יָרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרַי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם: ²⁹ וְאַבְנֵר וְאַנְשָׁיו הִלְכוּ בְּעֶרְבָה כָּל־הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכוּ כָּל־הַבְּתָרוֹן וַיָּבִאוּ מִחַנִּים: ³⁰ וַיֹּאבֵב שָׁב מֵאַחֲרַי אֲבִנֹר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפְקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תְּשַׁע־הָעֶשְׂרֵת אִישׁ וְעֵשָׂה־אֵל: ³¹ וְעַבְדֵי דָוִד הָכֹז מִבְּנֵימֹן וּבְאֲנָשֵׁי אֲבִנֹר שְׁלֹש־מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים אִישׁ מֵתוֹ: ³² וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵשָׂהֵאל וַיִּקְבְּרוּהָ בַקָּבֵר אֲבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיִּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה יֹאבֵב וְאַנְשָׁיו וַיָּאֵר לָהֶם בַּחֲבָרוֹן:

11/2:23 תַּחְתּוֹ | lemma = "תחת" "He,R:Sp3ms" x-morph="H8478" strong="

Chapter 3

¹ וְתִהְיֶה הַמַּלְחָמָה אַרְכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדוֹד הַלֵּךְ וְחִזְקָה וּבֵית שָׁאוּל הַלְכִים וְדָלִים: ² וַיִּלְדוּ ¹¹ לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבָרוֹן וַיְהִי בַכּוֹרֹ אֲמֹנֹן לְאַחִינוּעַם הַיִּזְרְעֵאלִית: ³ וּמִשְׁנֵהוּ כָל־בָּא בִינֵי לֹא־יִבְיָאֵל ¹² אֶשֶׁת נָבַל הַכְּרַמְלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אֲבִשָׁלוֹם בְּרַמְעֵלָה בַת־תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשׁוֹר: ⁴ וְהַרְבִּיעִי אֲדִנְיָה בַת־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי שַׁפְטִיָּה בַת־אֲבִיטָל: ⁵ וְהַשְּׁשִׁי יִתְרַעַם לְעַגְלָה אֶשֶׁת דָּוִד אֵלֶּה יִלְדוּ לְדָוִד בַּחֲבָרוֹן: ⁶ וַיְהִי בַהַיּוֹת הַמַּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל: ⁷ וְלִשְׁאוּל פְּלִגְשׁ וּשְׁמָה רַצְפָּה בַת־אִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִנֹר מִדְּעוּ בָאתָה אֶל־פִּילְגֶשׁ אֲבִי: ⁸ וַיִּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד עַל־דְּבָרֵי אִישׁ־בִּשְׁתׁ וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ כָּל־בָּנֵי אֲנֹכִי אֲשֶׁר לַיהוּדָה הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד עִם־בֵּית | שָׁאוּל אֲבִיךָ אֶל־אֲחִיו וְאֶל־מִרְעוּהוּ וְלֹא מִצִּיתֶךָ בִּיד־דָּוִד וְתִפְקֹד עָלַי עֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם: ⁹ כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹה יִסִּיף לוֹ כִּי כֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן אֶעֱשֶׂה־לוֹ: ¹⁰ לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וְלִהְיוֹת אֶת־כֶּסֶף דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בָּאֵר שָׁבַע: ¹¹ וְלֹא־יִכַל עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת־אֲבִנֵי דָבָר מִיִּרְאֵתוֹ אֲתוֹ: ¹² וַיִּשְׁלַח אֲבִנֹר מִלְּאֲכִים | אֶל־דָּוִד תַּחְתּוֹ ¹³ לֵאמֹר לְמִי־אַרְצֶךָ לֵאמֹר כִּרְתָה בְרִיתֶךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: ¹³ וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרַת אִתְּךָ בְּרִית אַךְ דָּבָר אֲחִיד אֲנֹכִי שָׂאל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנָי כִּי | אִם־לִפְנֵי הַבִּיאֵךְ אֶת מִיכָל בַת־שָׁאוּל בְּבֶאֱרָ לְרֵאוֹת אֶת־פָּנָי: ¹⁴ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְּאֲכִים אֶל־אִישׁ־בִּשְׁתׁ בְּשֵׁם שָׁאוּל לֵאמֹר תִּנֵּה אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכָל אֲשֶׁר אֶרְשָׁתִּי לִי בַמָּאָה עַרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים: ¹⁵ וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתׁ וַיִּקְחָה מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִשְׁתִּים ¹⁶ וַיִּלְךְ אֵתָה אִשָּׁה הַלּוֹךְ וּבָכָה אַחֲרָיָה עַד־בְּחָרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲבִנֹר לֶךְ שׁוֹב וַיִּשָּׁב: ¹⁷ וְדָבַר אֲבִנֹר הָיָה עִם־דָּוִד וַיִּשְׂאֵל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם־תִּמְוֹל־גַּם־שְׁלֹשׁ הַיְיָתָם מִבְּקָשִׁים אֶת־דָּוִד לְמַלְךְ עֲלֵיכֶם: ¹⁸ וְעַתָּה עֲשׂוּ כִּי יְהוֹה אֲמַר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בִּיד | דָּוִד עַבְדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אֲוִיבָיָהֶם: ¹⁹ וַיִּדְבַר גַּם־אֲבִנֹר בְּאָזְנֵי בְנֵימִן וַיִּלְךְ גַּם־אֲבִנֹר לְדָבָר בְּאָזְנֵי דָוִד בַּחֲבָרוֹן אֶת כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל־בֵּית בְּנֵימִן: ²⁰ וַיָּבִיא אֲבִנֹר אֶל־דָּוִד חֲבָרוֹן וְאֲתוֹ עֲשָׂרִים אַנְשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאַבְנֵר וְלֵאנְשֵׁים אֲשֶׁר־אֲתוֹ מִשְׁתָּה: ²¹ וַיֹּאמֶר אֲבִנֹר אֶל־דָּוִד אֲקוּמָה | וְאֶלְכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרַתוּ אִתְּךָ בְּרִית וּמִלְכַתְּ בְּכָל־אֲשֶׁר־תֹּאמַר נִפְשֶׁךָ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־אֲבִנֹר וַיִּלְךְ בְּשֵׁלוֹם: ²² וְהִנֵּה עַבְדִּי דָוִד וַיֹּאבֵב בָּא מִהַגְּדוֹד וַיִּשְׁלַח רֵב עִמָּם הַבִּיאוּ וְאַבְנֵר אִינְגוּ עִם־דָּוִד בַּחֲבָרוֹן כִּי שָׁלַח בְּחָרוֹן כִּי שָׁלַח בְּשֵׁלוֹם: ²³ וַיֹּאבֵב וְכָל־הַצֶּבָא אֲשֶׁר־אֲתוֹ בָּאוּ וַיִּגְדּוּ לְיֹאבֵב לֵאמֹר בְּאֶבְנֵר בֶּן־נֵר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחֵהוּ וַיִּלְךְ בְּשֵׁלוֹם: ²⁴ וַיָּבִיא יֹאבֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מַה עֲשִׂיתָה הַנְּהַבֵּא אֲבִנֹר אֵלֶיךָ לְמַה־זֶּה שִׁלַּחְתוּ וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ: ²⁵ וַיְדַעַת אֶת־אֲבִנֹר בֶּן־נֵר כִּי לִפְתָּתֶךָ בָּא וְלִדְעַת אֶת־מוֹצְאֶךָ וְאֶת־מְבוֹאֶךָ ²⁶ וְלִדְעַת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲתָה עֹשֶׂה: ²⁶ וַיִּצָּא יֹאבֵב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מִלְּאֲכִים אַחֲרָי אֲבִנֹר וַיִּשְׁבוּ אֲתוֹ מִבּוֹר הַסֶּרֶה וְדָוִד לֹא יָדַע: ²⁷ וַיֵּשֶׁב אֲבִנֹר חֲבָרוֹן וַיִּטְהוּ יֹאבֵב אֶת־תוֹךְ הַשַּׁעַר לְדָבָר אֲתוֹ בְּשֵׁלִי וַיִּכְהוּ שֵׁם הַחֲמִשׁ וַיִּמַּת בְּדָם עֵשָׂה־אֵל אַחִיו: ²⁸ וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנֹכִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם מִדְּמֵי אֲבִנֹר בֶּן־נֵר: ²⁹ וַיְחַלּוּ עַל־רֹאשׁ יֹאבֵב וְאֵל כָּל־בֵּית אֲבִיו וְאֵל־יִכְרַת מִבֵּית יֹאבֵב זָב וּמִצְרַע וּמְחַזֵּיק בַּפֶּלֶךְ וּנְפֹל בַחֲרֵב וְחִסְר־לָחֶם: ³⁰ וַיֹּאבֵב וְאַבִּישִׁי אַחִיו הֲרִגוּ לְאַבְנֵר עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת־עֵשָׂהֵאל אַחִיהֶם בְּגִבְעוֹן בַּמַּלְחָמָה: ³¹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יֹאבֵב וְאֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֲתוֹ קִרְעוּ בְּגִדְכֶם וְחַגְרוּ שִׁקִּים וּסְפְדוּ לִפְנֵי אֲבִנֹר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הִלֵּךְ אַחֲרָי הַמְּטָה: ³² וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אֲבִנֹר בַּחֲבָרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוּלוֹ וַיִּבֶר אֶל־קָבֵר אֲבִנֹר וַיִּבְכוּ כָל־הָעָם: ³³ וַיִּקְוֶן הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִנֹר וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת נָבַל יָמוֹת אֲבִנֹר: ³⁴ יָדְךָ לֹא־אֶסְרֹת וְגִלְיָד לֹא־לִנְחַשְׁתִּים הַגִּשׁוּ כִּנְפוּל לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה נְפֹלֶת וַיִּסְפוּ כָל־הָעָם לְבָכוֹת עָלָיו: ³⁵ וַיָּבִיא כָל־הָעָם לְהַבְרֹת אֶת־דָּוִד לָחֶם בַּעֲדֵי הַיּוֹם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף כִּי אִם־לִפְנֵי בּוֹאֵי־הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם לָחֶם אוֹ כָל־מֵאֻמָּה: ³⁶ וְכָל־הָעָם הִלְזִירוּ וַיִּיטְבּוּ בְּעֵינֵיהֶם כָּל־אֲשֶׁר עֹשֶׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל־הָעָם טוֹב: ³⁷ וַיִּדְעוּ כָל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְיוֹם הַהוּא כִּי לֹא הִיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית אֶת־אֲבִנֹר בֶּן־נֵר: ³⁸ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדָּיו הַלּוֹא תִדְעוּ כִּי־שֵׁר וְגִדּוּל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: ³⁹ וְאַנְכִי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קִשִׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לְעֵשָׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ:

11/3:2 וַיִּלְדוּ | lemma = "ולד" "He,C:VNw3mp" x-morph="H3205" strong="

12/3:3 לְאֲבִיגַיִל | lemma = "אביגיל" "He,R:Np" x-morph="H0026" strong="

13/3:12 תַּחְתּוֹ | lemma = "תחת" "He,R:Sp3ms" x-morph="H8478" strong="

14/3:15 לוֹשׁ | lemma = "לוש" "He,Np" x-morph="H3919" strong="

15/3:25 מוֹבְאֵךְ | lemma = "מבוא" "He,Ncm:Sp2ms" x-morph="H3996" strong="

Chapter 4

¹וישמע בן־שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל־ישראל נבהלו: ²ושני אנשים שרי־גדודים היו בן־שאלו שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם־באלות תחשב על־בנימן: ³ויברחו הבארתיים גתימה ויהי־שם גרים עד היום הזה: ⁴וליהונתן בן־שאלו בן נכה רגלים בן־חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵וילכו בני־רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כתם היום אל־בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶והנה באו עד־תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל־התמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ויבאו הבית והוא שכב על־מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את־ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך הערבה כל־הלילה: ⁸ויבאו את־ראש איש־בשת אל־דוד חברון ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת בן־שאלו איבך אשר בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאל ומזרעו: ⁹ויען דוד את־רכב | ואת־בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חיי־הוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה: ¹⁰כי המגיד לי לאמר הנהמת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר לתתילו בשרה: ¹¹אף כי־אנשים רשעים הרגו את־איש־צדיק בביתו על־משכבו ועתה הלוא אבקש את־דמו מיידכם ובערתי אתכם מן־הארץ: ¹²ויצו דוד את־הנערים ויהרגום ויקצצו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלו על־הברכה בחברון ואת ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר־אבנר בחברון: ⁹

Chapter 5

¹ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: ²גם־אתמול גם־שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית: ¹¹המוציא: ¹²והמביא: ¹³את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי את־ישראל ואתה תהיה לנגיד על־ישראל: ³ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכתת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דוד למלך על־ישראל: ⁴בן־שלשים שנה דוד מלכו ארבעים שנה מלך: ⁵בחברון מלך על־יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל־ישראל ויהודה: ⁶וילך המלך ונאישיו ירושלם אל־היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא־תבוא הנה כי אם־הסירך העורים והפסחים לאמר לא־יבוא דוד הנה: ⁷וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ⁸ויאמר דוד ביום ההוא כל־מכה יבסי ויעג בצנור ואת־העורים שנאה: ⁴⁵¹⁶ נפש דוד על־כן ואמרו עור ופסח לא יבוא אל־הבית: ⁹וישב דוד במצדה ויקרא־לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן־המלוא וביתה: ¹⁰וילך דוד זלור וגדול ויהנה אלהי צבאות עמו: ¹¹וישלח חירם מלך־צר מלאכים אל־דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו־בית לדוד: ¹²ויעד דוד כי־הכנין יהוה למלך על־ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו ויגדלו ויגדלו עוד לדוד בנים ובנות: ¹⁴ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושוֹבֹב ונתן ושלמה: ¹⁵ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ¹⁶ואלישמע ואלידע ואליפלט: ¹⁷וישמעו פלשתים כי־משחו את־דוד למלך על־ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד וירד אל־המצודה: ¹⁸ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: ¹⁹וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל־פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל־דוד עלה כי־נתן אתן את־הפלשתים בידיך: ²⁰ויבא דוד בבעל־פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את־איבי לפני כפרץ מים על־כן קרא שם־המקום ההוא בעל פרצים: ²¹ויעזבו־שם את־עצביהם וישאם דוד ואנשיו: ²²ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: ²³וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל־אחריהם ובאת להם ממול בכאים: ²⁴ויהי בשמער: ¹⁷את־קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ²⁵ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את־פלשתים מגבע עד־באך גזר: ⁹

¹5:2 הייתה | lemma="היה" x-morph="He,Vqp2ms" strong="H1961"

²5:2 מוציא | lemma="יצא" x-morph="He,Vhrmsa" strong="H3318"

³5:2 והמבי | lemma="בוא" x-morph="He,C:Td:Vhrmsa" strong="c:d:H0935"

⁴5:8

⁵5:8 שגאי | lemma="שנא" x-morph="He,Vqsmc" strong="H8130"

⁶5:8 שגאו | lemma="שנא" x-morph="He,Vqp3cp" strong="H8130"

⁷5:24 כשמערך | lemma="שמע" x-morph="He,R:Vqc:Sp2ms" strong="k:H8085"

Chapter 6

¹ויספ עוד דוד את־כל־בחרו בישראל שלשים אלף: ²ויקם | וילך דוד וכל־העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: ³ויורכו את־ארון האלהים אל־עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את־העגלה חדשה: ⁴וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: ⁵וידד | וכל־בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנגבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: ⁶ויבאו עד־גזר נכון וישלח עזא אל־ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: ⁷ויחר־אף יהוה בענה ויכהו שם האלהים על־השל וימת שם עם ארון האלהים: ⁸ויחר לדוד

על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: ⁹ ויגד דוד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ¹⁰ ולא־אבה דוד להסיר אליו את־ארון יהוה על־עיר דוד ויטהו דוד בית עבד־אדום הגתי: ¹¹ וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את־עבד אדם ואת־כל־ביתו: ¹² ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את־בית עבד אדם ואת־כל־אשר־לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ועל את־ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ¹³ ויהי כי צעדו נשאי ארון־יהוה ששה צעדים ויצבח שור ומריא: ¹⁴ ודוד מכרכר בכל־עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ¹⁵ וידוד וכל־בית ישראל מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: ¹⁶ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת־שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את־המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבנה: ¹⁷ ויבאו את־ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה־לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ¹⁸ ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את־העם בשם יהוה צבאות: ¹⁹ ויחלק לכל־העם לכל־המון ישראל למאיש ועד־אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל־העם איש לביתו: ²⁰ וישב דוד לברך את־ביתו וצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ²¹ ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי מאביר ומכל־ביתו לצות אתי גיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה: ²² ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ²³ ולמיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה: ²⁴

Chapter 7

¹ ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב מכל־איביו: ² ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ³ ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: ⁴ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה אל־נתן לאמר: ⁵ לך ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה תבנה־לי בית לשבתי: ⁶ כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את־בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: ⁷ בכל אשר־התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים: ⁸ ועתה כה־תאמר לעבדי ללך דוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחת־ך מן־הנה מאחר הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל: ⁹ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את־כל־איביר מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירע עוד ולא־יסיפו בני־עולה לענותו כאשר בראשונה: ¹¹ ולמן־היום אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והניחתי לך מכל־איביר והגיד לך יהוה כי־בית יעשה־לך יהוה: ¹² כי | ימלאו מיך ושכבת את־אבתיך והקימתי את־זרעך אחר־יך אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתך: ¹³ הוא יבנה־בית לשמי וכננתי את־כסא ממלכתך עד־עולם: ¹⁴ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: ¹⁵ וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרת־י מעם שאול אשר הסרת־י מלפניך: ¹⁶ ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם: ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל־דוד: ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני והוה ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם: ¹⁹ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני והוה ותדבר גם אל־בית־עבדך למרחוק וזאת תונת האדם אדני יהוה: ²⁰ ומה־יסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את־עבדך אדני יהוה: ²¹ בעבור דברך וכלבך עשית את כל־הגדולה הזאת להודיע את־עבדך: ²² על־כן גדלת אדני יהוה כי אין כמותך ואין אלהים זולתך בכל אשר־שמענו באזנינו: ²³ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו־אלהים לפדות־לו לעם ולשום לו שם ולעשות לם הגדולה ונראות לארץ מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ²⁴ ותכונן לך את־עמך ישראל | לך לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם עד־עולם ועשה כאשר דברת: ²⁶ ויגדל שמך עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על־ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: ²⁷ כי־אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את־אזן עבדך לאמר בית אבנתיך על־כן מצא עבדך את־לבו להתפלל אליך את־התפלה הזאת: ²⁸ ועתה | אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבר־י יהיו אמת ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת: ²⁹ ועתה הוא וברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי־אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית־עבדך לעולם: ³⁰

Chapter 8

¹ ויהי אחר־כך ויר דוד את־פ־לשתיים וכניעם ויקח דוד את־מתג האמה מיד פ־לשתיים: ² ויך את־מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני־חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ³ ויך דוד את־הדדעור בן־רחב מלך צובה בלכתו ישיב ידו בנהר: ⁴ וילכד דוד ממנו אלף ושבע־מאות פ־שים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ⁵ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויר דוד בארם עשרים־ושנים אלף איש: ⁶ וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את־דוד בכל אשר הלך: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם ירושלם: ⁸ ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: ⁹ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל־חיל הדדעור: ¹⁰ וישלח תעי את־יורם־בנו אל־המלך דוד לשאל־לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי־איש מלחמות תעי היה הדדעור ובידו היו כלי־כסף וכלי־זהב וכלי נחשת: ¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם־הכסף והזהב אשר הקדיש מכל־הגוים אשר כבש: ¹² מארם

וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הַדְּעָר בְּרִחְבַּת מֶלֶךְ צוּבָה: ¹³ וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשָׂבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת־אַרְם בְּגִיא־מִלַּח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֱלֹפִי: ¹⁴ וַיִּשֶׁם בְּאָדוֹם נְצִיבִים בְּכָל־אָדוֹם שֵׁם נְצִיבִים וַיְהִי כְּל־אָדוֹם עַבְדִּים לְדָוִד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ: ¹⁵ וַיִּמְלֶךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה לְכָל־עַמּוֹ: ¹⁶ וַיּוֹאֵב בְּרִצְרוּיָה עַל־הַצֶּבֶא וַיְהוֹשֶׁפֶט בְּרִאֲחִילוֹד מִזְכִּיר: ¹⁷ וְצַדִּיק בְּרִאֲחִיטוּב אַחִימֶלֶךְ בְּרִאֲבִיתָר כַּהֲנִים וּשְׂרָיָה סוֹפֵר: ¹⁸ וּבְנֵיהוּ בְּרִי־הַיְהוּדָע וְהַכְּרֹתִי וְהַפְּלֹתִי וּבְנֵי דָוִד כַּהֲנִים הָיוּ: פ

Chapter 9

¹ וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוּד אֲשֶׁר נֹתַר לְבֵית שָׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעַבּוֹר יְהוֹנָתָן: ² וְלִבִּית שָׂאוּל עֶבֶד וְשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרְאוּלוּ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲאֵתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ: ³ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲאִפְסָ עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בִּן לַיהוֹנָתָן נָכַח רְגְלִים: ⁴ וַיֹּאמְרוּלוּ הַמֶּלֶךְ אִיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא בֵּית מְכִיר בְּרִעְמִיאל בְּלוֹ דָּבָר: ⁵ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בְּרִעְמִיאל מִלּוֹ דָּבָר: ⁶ וַיָּבֵא מִפִּיבֶשֶׁת בְּרִיהוֹנָתָן בְּרִשְׁאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֵּל עַל־פְּנָיו וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדְּךָ: ⁷ וַיֹּאמְרוּלוּ דָוִד אֶל־תִּירָא כִּי עֲשֵׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעַבּוֹר יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהִשְׁבַּתִּי לָךְ אֶת־כָּל־שָׂדֵה שָׂאוּל אֲבִיךָ וְאֵתָה תֹאכַל לֶחֶם עַל־שְׁלַחְנֵי תַמִּיד: ⁸ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עַבְדְּךָ כִּי פָנִית אֶל־הַכֶּלֶב הַמָּת אֲשֶׁר כְּמוֹנִי: ⁹ וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נָעַר שָׂאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׂאוּל וְלָכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבִן־אֲדֹנָיִךְ: ¹⁰ וְעַבְדְּתָ לּוֹ אֶת־הָאֲדָמָה אֲתָהּ וּבְנֵיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהִבַּאתָ וְהָיָה לְבִן־אֲדֹנָיִךְ לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבֶשֶׁת בְּרִאֲדֹנָיִךְ יֹאכַל תַּמִּיד לֶחֶם עַל־שְׁלַחְנֵי וְלִצִּיבָא חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עַבְדִּים: ¹¹ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּכֵל אֲשֶׁר יֵצֵא אֲדֵנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כִּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ מִפִּיבֶשֶׁת אַכְל עַל־שְׁלַחְנֵי כֹאֲחֵד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ¹² וְלִמִּפִּיבֶשֶׁת בְּרִקְטָן וְשְׁמוֹ מִיכָא וְכֹל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא עַבְדִּים מִפִּיבֶשֶׁת: ¹³ וּמִפִּיבֶשֶׁת יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תַּמִּיד הוּא אַכְל וְהוּא פֶסַח שְׁתֵּי רְגְלָיו: פ

Chapter 10

¹ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמַת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֶךְ חֲנוּן בְּנֵן תַּחְתָּיו: ² וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד | עִם־חֲנוּן בְּרִנְחָשׁ כְּאֲשֶׁר עֲשָׂה אֲבִיו עַמְדֵי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחְמוֹ בִּיד־עַבְדָּיו אֶל־אֲבִיו וַיְבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן: ³ וַיֹּאמְרוּ שְׂרִי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חֲנוּן אֲדֹנָיִהֶם הַמְּכַבֵּד דָּוִד אֶת־אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לָךְ מְנַחֲמִים הֲלוֹא בְּעַבּוֹר חַקּוֹר אֶת־הַעִיר וְלִרְגֵלָה וְלִהֲפֹכֶה שָׁלַח דָּוִד אֶת־עַבְדָּיו אֵלָיִךְ: ⁴ וַיִּקַּח חֲנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיְגַלֵּחַ אֶת־חֲצֵי זָקְנָם וַיִּכְרַת אֶת־מְדוּיָהֶם בְּחֲצֵי עַד שְׁתּוֹתִיהֶם וַיִּשְׁלַח־ם: ⁵ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי־הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מֵאֵד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִּירוּחוֹ עַד־יִצְמַח זָקְנָם וּשְׁבַתְּם: ⁶ וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדוֹד וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־אַרְם בֵּית־רְחוּב וְאֶת־אַרְם צוּבָא עֶשְׂרִים אֱלֹפִי רְגְלֵי וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה אֱלֹפִי אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם־עָשָׂר אֱלֹפִי אִישׁ: ⁷ וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־יֹאֵב וְאֶת־כָּל־הַצֶּבֶא הַגְּבָרִים: ⁸ וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְאַרְם צוּבָא וְרַחוּב וְאִיש־טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם בְּשָׂדֵה: ⁹ וַיִּירָא יֹאֵב כִּי־הִיְתָה אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפְּנֵים וּמֵאֲחֹר וַיִּבְחַר מְכַל־בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ וַיַּעֲרֵךְ לְקִרְאָת אַרְם: ¹¹ וְאֵת יֵתֵר הָעַם נָתַן בְּיַד אֲבִישֵׁי אַחִיו וַיַּעֲרֵךְ לְקִרְאָת בְּנֵי עַמּוֹן: ¹² וַיֹּאמֶר אִם־תִּחַזַּק אַרְם מִמֶּנִּי וְהִיְתָה לִי לִישׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יִחַזְּקוּ מִמֶּךָ וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ: ¹³ חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד־עַמּוֹן וּבְעַד עַרְי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִיָּה יַעֲשֶׂה הַטוֹב בְּעֵינָיו: ¹⁴ וַיִּגֵּשׁ יֹאֵב וְהָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ מִלְּחָמָה בְּאַרְם וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו: ¹⁵ וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס אַרְם וַיִּנְסוּ מִפְּנֵי אֲבִישֵׁי וַיְבֹאוּ הָעִיר וַיִּשָּׁב יֹאֵב מֵעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם: ¹⁶ וַיִּירָא אַרְם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יַחַד: ¹⁷ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד ס וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר אֶת־הִירְדָן וַיָּבֵא חִלְמָה וַיַּעֲרֹכוּ אַרְם לְקִרְאָת דָּוִד וַיִּלְחֲמוּ עִמּוֹ: ¹⁸ וַיִּנְסוּ אַרְם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהָרַג דָּוִד מֵאַרְם שְׁבַע מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֱלֹפִי פְּרָשִׁים וְאֵת שׁוּבָר שֶׁר־צִבָּא וְהַכָּה וַיָּמַת שָׁם: ¹⁹ וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הַדְּעָרָה כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיִּרְאוּ אַרְם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן: פ

10:9 ¹¹ | ישראל | lemma="ישראל" x-morph="He,R:Np" strong="b:H3478"

Chapter 11

¹ וַיְהִי לְתִשְׁבֹּת הַשָּׁנָה לַעֲת | צָאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יֹאֵב וְאֶת־עַבְדָּיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רֵבָה וַיָּדוּד וַיֹּשֵׁב בִּירוּשָׁלַם: ² וַיְהִי | לַעֲת הָעָרִב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־גֵּג בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּירָא אִשָּׁה רַחֲצַת מַעַל הַגֵּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרָאָה מֵאֵד: ³ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לְאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא־זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת־אֵלִיעָם אִשְׁת־אֹרִיָה הַחַתִּי: ⁴ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים וַיִּקְחָהּ וַתְּבֹאוּ אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהָיָה מִתְקַדְּשֶׁת מִטְּמֵאתָהּ וַתִּשָּׁב אֶל־בֵּיתָהּ: ⁵ וַתְּהָרָה הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתִּגְדּוּ לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִרָה אֲנִכִּי: ⁶ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יֹאֵב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אֹרִיָה הַחַתִּי וַיִּשְׁלַח יֹאֵב אֶת־אֹרִיָה אֶל־דָּוִד: ⁷ וַיָּבֵא אֹרִיָה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יֹאֵב וְלְשָׁלוֹם הָעַם וְלְשָׁלוֹם הַמְּלָחְמָה: ⁸ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹרִיָה בֵּד לְבִיתְךָ וְרַחֵץ רְגְלֶיךָ וַיִּצֵּא אֹרִיָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתִּצֵּא אֹרִיָה פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָבֵד אֶל־בֵּיתוֹ: ⁹ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־יָבֵד אֹרִיָה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרִיָה הֲלוֹא מְדַרְךָ אֲתָהּ בָּא מִדּוֹעַ לֹא־יָבֵדְתָ אֶל־בֵּיתְךָ: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אֹרִיָה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וַיִּהְיֶה יֹשֵׁבִים בְּסֻכּוֹת וְאֲדֵנִי יֹאֵב וְעַבְדֵי אֲדֵנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֵה חָנִים וְאֲנִי אֲבֹא אֶל־בֵּיתִי לְאָכַל: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֹרִיָה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וַיִּהְיֶה יֹשֵׁבִים בְּסֻכּוֹת וְאֲדֵנִי יֹאֵב וְעַבְדֵי אֲדֵנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֵה חָנִים וְאֲנִי אֲבֹא אֶל־בֵּיתִי לְאָכַל: פ

ולשתות ולשכב עם־אשתי חַיָּךְ וְחַי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: ¹² וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרִיָּה שֶׁב בְּזֶה גַם־הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָ וַיֵּשֶׁב אֹרִיָּה יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרָת: ¹³ וַיִּקְרָא־לוֹ דָּוִד וַיֹּאכַל לֶפְנָיו וַיֵּשֶׁת וַיִּשְׁכְּרוּ וַיֵּצֵא בְּעָרֵב לִשְׁכַב בְּמִשְׁכְּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדָנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד: ¹⁴ וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיִּכְתַּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יֹאבָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אֹרִיָּה: ¹⁵ וַיִּכְתַּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר הִבֵּנו אֶת־אֹרִיָּה אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמַּלְחָמָה הַחֲזָקָה וּשְׁבַתְּם מֵאֲחֵרָיו וְנָכַח וּמָת: ¹⁶ וַיְהִי בִשְׁמוֹר יֹאבָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אֹרִיָּה אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אֲנִשִּׁי־חַיִל שָׁם: ¹⁷ וַיֵּצֵאוּ אֲנִשֵּׁי הָעִיר וַיִּלְחַמוּ אֶת־יֹאבָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אֹרִיָּה הַחַתִּי: ¹⁸ וַיִּשְׁלַח יֹאבָב וַיִּגְדֵל דָּוִד אֶת־כָּל־דַּבְרֵי הַמַּלְחָמָה: ¹⁹ וַיֵּצֵאוּ אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כַּכֹּלֹתֶךָ אֵת כָּל־דַּבְרֵי הַמַּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ: ²⁰ וְהִזְיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְךָ מִדּוֹעַ נִגְשַׁתְּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הַלּוֹא יַדְעַתֶּם אֵת אֲשֵׁר־יְהִי מֵעַל הַחוּמָה: ²¹ מִי־הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בְּיַרְבֵּשֶׁת הַלּוֹא־אִשָּׁה הַשְּׁלִיכָה עָלָיו פֹּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוּמָה וַיָּמָת בַּתְּבֹץ לָמָּה נִגְשַׁתֶּם אֶל־הַחוּמָה וְאָמַרְתֶּם גַּם עַבְדְּךָ אֹרִיָּה הַחַתִּי מָת: ²² וַיִּלַּךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֵא וַיִּגְדֵל דָּוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר שָׁלַח יֹאבָב: ²³ וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי־גִבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצֵאוּ אֵלֵינוּ הַשֵּׂדֶה וְנָהִיָּה עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר: ²⁴ וַיִּרְוּ ¹¹ הַמּוֹרִים ¹² אֶל־עַבְדְּךָ מֵעַל הַחוּמָה וַיִּמּוּתוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אֹרִיָּה הַחַתִּי מָת: ²⁵ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה־תֹאמַר אֶל־יֹאבָב אֲלֵי־רַע בַּעֲיֵינְךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־כָּזָה וְכָזָה תֹאכַל הַחֵרֶב הַחֲזָק מִלְחַמְתְּךָ אֶל־הָעִיר וְהִרְסָה וְחִזְקָהּ: ²⁶ וְתִשְׁמַע אֶשֶׁת אֹרִיָּה כִּי־מָת אֹרִיָּה אִישָׁה וְתִסְפַּד עַל־בַּעֲלָהּ: ²⁷ וַיַּעֲבֵר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסְפֶה אֶל־בֵּיתוֹ וְתַהֲיִילוּ לְאִשָּׁה וְתִלְדוּ לוֹ בֶן וַיִּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד בַּעֲיַיִן יְהוָה: פ

¹¹11:24 ויראו | lemma = "יָרָה" | He,C:Vhw3mp x-morph = "c:H3384a" strong =
¹²11:24 המוראים | lemma = "יָרָה" | He,Td:Vhrmpa x-morph = "d:H3384a" strong =

Chapter 12

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נְתַן אֶל־דָּוִד וַיָּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הֵיוּ בְעִיר אַחַת אַחַד עֹשִׂיר וְאַחַד רָאשׁ: ² לַעֲשִׂיר הָיָה צֹאן וּבִקְרָה רַבָּה מְאֹד: ³ וְלָרֶשֶׁת אֵין־כֵּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּה וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעַם־בָּנָיו יַחְדּוֹ מִפְתּוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶו תִּשְׁתַּה וּבְחִיקוֹ תִּשְׁכַּב וְתַהֲיִילוּ כֶּבֶת: ⁴ וַיָּבֵא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֹשִׂיר וַיַּחְמַל לִקְחַת מִצֵּאָנוּ וּמִבְקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֶרֶץ הַבְּאֵלִי וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׁת הָאִישׁ הָרֹאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו: ⁵ וַיַּחְרִיף דָּוִד בְּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נְתַן חַי־יְהוָה כִּי בְרַמּוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת: ⁶ וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתַּיִם עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמַל: ⁷ וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִשְׁחַתִּיךָ לְמַלְךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי הַצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׂאוֹל: ⁸ וְאַתָּנָה לָךְ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִילְךָ וְאַתָּנָה לָךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְאִם־מַעֲט וְאִם־רַב וְאִם־רַב וְכֹהֵנָה: ⁹ מִדּוֹעַ זָזִית | אֶת־דָּבָר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הִרַע בַּעֲיַיִן ¹¹ אֶת אֹרִיָּה הַחַתִּי הַכִּית בְּחֵרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לִקְחַת לָךְ לְאִשָּׁה וְאִתּוֹ הִגַּת בְּחֵרֶב בְּנֵי עַמּוֹן: ¹⁰ וְעַתָּה לֹא־תִסּוּר חֵרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֶקֶב כִּי בִזְתֵּנִי וְתִקַּח אֶת־אִשְׁתִּי אֹרִיָּה הַחַתִּי לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה: ¹¹ כֵּן | אָמַר יְהוָה הֲנִי מְקוֹם עָלֶיךָ רַעַה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחַתִּי אֶת־נְשֵׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרַעֲוֶיךָ וּשְׁכַב עִם־נְשֵׁיךָ לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ הַזֹּאת: ¹² כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסַתֵּר וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמַיִם: ¹³ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נְתַן חֲטָאתִי לַיהוָה ס וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה הַעֲבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת: ¹⁴ אִפְסֵ כִּי־נֹאֵץ נֹאצַּת אֶת־אֲבִי יְהוָה בְּדַבְרֵי הַזֶּה גַּם הִבֵּן הַיְלִיד לָךְ מוֹת יָמוּת: ¹⁵ וַיִּלַּךְ נְתַן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַיְלִיד אֲשֶׁר יָלְדָה אֶת־אֹרִיָּה לְדָוִד וַיֹּאנֵשׁ: ¹⁶ וַיִּבְקַשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנְּעַר וַיִּצַּם דָּוִד צוֹם וּבָא וְלֵן וּשְׁכַב אַרְצָה: ¹⁷ וַיִּקְמוּ זָקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אֹתָם לְחַם: ¹⁸ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיְלִיד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָּוִד לְהַגִּיד לוֹ | כִּי־מָת הַיְלִיד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְהִיּוֹת הַיְלִיד חַי דַּבְּרָנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וְאִיךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיְלִיד וְעָשָׂה רַעַה: ¹⁹ וַיֹּרֵא דָּוִד כִּי עַבְדּוֹ מִתְלַחֲשִׁים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי מָת הַיְלִיד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עַבְדָּיו מָת הַיְלִיד וַיֹּאמְרוּ מָת: ²⁰ וַיִּקַּם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיִּסֹּךְ וַיַּחְלַף שִׁמְלָתוֹ ¹² וַיָּבֵא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁמָו לוֹ לְחַם וַיֹּאכַל: ²¹ וַיֹּאמְרוּ עַבְדּוֹ אֵלָיו מִהַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בַּעֲבוּר הַיְלִיד חַי צִמַּת וְתִבַּךְ וְכֹאשֶׁר מָת הַיְלִיד קָמַת וְתֹאכַל לְחַם: ²² וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיְלִיד חַי צִמַּתִּי וְאֲבַכְכָּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדַע יַחַנּוּ ¹³ יְהוָה וְחַי הַיְלִיד: ²³ וְעַתָּה | מָת לָמָּה זֶה אֲנִי צָם הָאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוֹ עוֹד אֲנִי זֶלַךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יֵשׁוּב אֵלָי: ²⁴ וַיִּנְחַם דָּוִד אֵת בַּת־שֹׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיָה וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְתִלְדוּ בֶן וַיִּקְרָא ¹⁴ אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוָה אֱהָבֵהּ: ²⁵ וַיִּשְׁלַח בְּיַד נְתַן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידָה בַּעֲבוּר יְהוָה: פ ²⁶ וַיִּלְחַם יוֹאבָב בְּרַבֵּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכַּד אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה: ²⁷ וַיִּשְׁלַח יוֹאבָב מִלֵּאכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר גִּלְחַמְתִּי בְרַבָּה גַם־לְכַדְתִּי אֶת־עִיר הַמִּים: ²⁸ וְעַתָּה אֶסְף אֶת־יְתֵר הָעָם וְחָנָה עַל־הָעִיר וְלִכְדָּהּ פְּרִי־אֶלְכָד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ: ²⁹ וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּלַּךְ רַבָּתָה וַיִּלְחַם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ: ³⁰ וַיִּקַּח אֶת־עֲטֻרַת־מֶלֶכָּהּ מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֲבָן יְקָרָה וְתַהֲיִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא רַבָּה מְאֹד: ³¹ וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשְׁם בְּמַגֶּרֶה וּבְחֶרֶץ הַבְּרָזֵל וּבְמַגֶּרֶת הַבְּרָזֵל וְהַעֲבִיר אוֹתָם בַּמַּלְבָּן ¹⁵ וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיֵּשֶׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם: פ

¹¹12:9 בעינו | lemma = "עֵינִי" | He,R:Ncbdc:Sp3ms x-morph = "b:H5869a" strong =
¹²12:20 שמתו | lemma = "שְׁמָלָה" | He,Ncfsc:Sp3ms x-morph = "H8071" strong =
¹³12:22 וְחָנָה | lemma = "חָנָן" | He,Vqq3ms:Sp1cs x-morph = "H2603a" strong =
¹⁴12:24 וַיִּקְרָא | lemma = "קָרָא" | He,C:Vqw3fs x-morph = "c:H7121" strong =
¹⁵12:31 במלכן | lemma = "מַלְבָּן" | He,Rd:Ncmsa x-morph = "b:H4404" strong =

וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: ¹⁵ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך אולי יעשה המלך את-דבר אמתו: ¹⁶כי ישמע המלך להציל את-אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת-בני יחד מנחלת אלהים: ¹⁷ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני המלך למנוחה כי | כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהנה אלהיך יהי עמך: ¹⁸וען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: ¹⁹ויאמר המלך היד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חיינפשך אדני המלך אם-אש | להמין ולהשמיל מכל אשר-דבר אדני המלך כי-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל-הדברים האלה: ²⁰לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ: ²¹ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אבשלום: ²²ויפיל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר עבדך: ²³ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום וירושלם: ²⁴ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה: ²⁵וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה לו מום: ²⁶ובגלח את-ראשו והיה מקף ימים | לימים אשר יגלח כי-כבד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: ²⁷ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: ²⁸וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: ²⁹וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ³⁰ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולדשם שערים לכו והציתוה: ³¹באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: ³¹ויקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש: ³²ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בני עון והמתני: ³³ויבא יואב אל-המלך ויגדלו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: ³³

¹⁴:7 | שים | lemma = "שום" "He,Vqc" x-morph = "H7760a" strong =

¹⁴:11 | מהרבת | lemma = "רבה" "He,R:Vhc" x-morph = "m:H7235a" strong =

¹⁴:22 | עבדו | lemma = "עבד" "He,Ncmsc:Sp3ms" x-morph = "H5650" strong =

¹⁴:30 | והוצתיה | lemma = "יצת" "He,C:Vhq1cs:Sp3fs" x-morph = "c:H3341" strong =

Chapter 15

¹ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: ²והשכים אבשלום ועמד על-יד דרך השער והיה כל-האיש אשר-יהיה-לורייב לבוא אל-המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אימזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל עבדך: ³ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכתיים ושמע איוולת מאת המלך: ⁴ויאמר אבשלום מיישמיני שפט בארץ ועלי יבוא כל-איש אשר-יהיה-לורייב ומשפט והצדקתי: ⁵והיה בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-ידי והחזיק לו ונשק לו: ⁶ויעש אבשלום כדבר הזה לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט אל-המלך ויגנב אבשלום את-לב אנשי ישראל: ⁷ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל-המלך אלכה נא ואשלם את-נדרי אשר-נדרתי ליהוה בחברון: ⁸כיי-נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם-יש-שוב: ⁹וישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את-יהוה: ⁹ויאמר-לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: ¹⁰וישלח אבשלום מרגלים בכל-שבטי ישראל לאמר כשמעכם את-קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון: ¹¹ואת-אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל-דבר: ¹²וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את-הזבתים והיה הקשר אמש והעם הולך ורב את-אבשלום: ¹³ויבא המגיד אל-דוד לאמר היה לב-איש ישראל אחרי אבשלום: ¹⁴ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-יתה-לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת וימהרו והשגנו והדיח עלינו את-הרעה והכה העיר לפי-חרב: ¹⁵ויאמרו עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך הנה עבדך: ¹⁶ויצא המלך וכל-ביתו וירגלו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: ¹⁷ויצא המלך וכל-העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: ¹⁸וכל-עבדיו עברים על-ידו וכל-הכרתי וכל-הפלתי וכל-הגתים שש-מאות איש אשר-באו ברגלו מגת עברים על-פני המלך: ¹⁹ויאמר המלך אל-אתי הגתי למה תלך גם-אתה אתנו שוב ושב עם-המלך כי-נכחי אתה וגם-גלה אתה למקומך: ²⁰תמול | בואך והיום אני-עך: ²¹עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב את-אחתיך עמר חסד ואמת: ²¹וען אתי את-המלך ויאמר חיי-יהוה וחי אדני המלך כי אם-במקום אשר יהיה-שם | אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-שם יהיה עבדך: ²²ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל-אנשיו וכל-הטף אשר אתו: ²³וכל-הארץ בוכים קול גדול וכל-העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את-המדבר: ²⁴והנה גם-צדוק וכל-הלויים אתו נשאים את-ארון ברית האלהים ויצקו את-ארון האלהים ויעל אביתר עד-תם כל-העם לעבור מן-העיר: ²⁵ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר אם-אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת-נוה: ²⁶ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה-לי כאשר טוב בעיניו: ²⁷ויאמר המלך אל-צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחיימלך בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם אתכם: ²⁸ראו אנכי מתמהמה בערות: ²⁹המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: ²⁹וישב צדוק ואביתר את-ארון האלהים ירושלם וישבו שם: ³⁰ודוד עלה במעלה הזיתים עלה | ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל-העם אשר-אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ³¹ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד סכל-נא את-עצת אחיתפל יהוה: ³²ויהי דוד בא

עַד־הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהָנָה לְקִרְאָתוֹ חוּשֵׁי הָאָרֶץ קָרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאָדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ: ³³וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אֵתִי וְהִיָּת עָלַי לְמָשָׁל: ³⁴וְאִם־הָעִיר תִּשׁוּב וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עֲבַדְךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֵהְיֶה עַבְדְּךָ וְאֲנִי מֵאֵד וְעַתָּה וְאֲנִי עֲבַדְךָ וְהִפְרַתָּה לִּי אֶת עֲצַת אַחִיתֶפֶל: ³⁵וְהָלוֹא עִמָּךְ שָׁם צָדוֹק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהִזְהָרְתָּ אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצָדוֹק וְלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים: ³⁶הִנֵּה־שָׁם עִמָּךְ שְׁנֵי בְנֵיהֶם אַחִיעֶזֶר וְיֹהָנָן לְצָדוֹק וְיֹהָנָן לְאַבְיָתָר וְשִׁלְחָתָם בְּיָדָם אֵלַי כְּלִדְבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ: ³⁷וַיָּבֹא חוּשֵׁי רַעַה דָּוִד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלַם:

¹15:8 ישיב | lemma = "שוב" = "He,Vhi3ms" x-morph = "strong" = "H7725"

²15:20 אנוער | lemma = "נוע" = "He,Vqi1cs:Sp2ms" x-morph = "strong" = "H5128"

³15:28 בערבות | lemma = "עברה" = "He,R:Ncfpc" x-morph = "strong" = "b:H6160"

Chapter 16

¹וַיֵּד עֵבֶר מֵעַט מֵהָרֹאשׁ וְהָנָה צִיבָא נַעַר מִפִּי־בִשֵׁת לְקִרְאָתוֹ וְצָמַד חֲמָרִים חֲבָשִׁים וְעַל־יָהֶם מֵאֲתָיִם לַחֵם וּמֵאָה צְמוֹקִים וּמֵאָה קִיץ וְנֹבֵל יַיִן: ²וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מֵהָאֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמוּרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ לָרֶכֶב וְהַלְחָם: ³וְהַקִּיץ לְאֶכּוֹל הַנֶּעְרִים וְהַיַּיִן לְשִׁתּוֹת הַיַּעַף מִדְּבַר: ⁴וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַאֲיֵה בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי אָמַר הַיּוֹם יִשְׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלַכּוֹת אָבִי: ⁵וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לְמִפִּי־בִשֵׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֲמַצְאֲתָן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: ⁶וַיֹּבֵא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בַּחֲוָרִים וְהָנָה מִשֵׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וְשִׁמוֹ שְׁמַעִי בֶן־גֵּרָא יוֹצֵא וּמִקֵּל: ⁷וַיִּסְקַל בְּאַבְנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגְּבָרִים מִיַּמִּינוֹ וּמִשְׁמָלוֹ: ⁸וְכֹה־אָמַר שְׁמַעִי בְקִלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעַל: ⁹הַשִּׁיב עֲלֶיךָ יְהוָה כֹּל | דְּמִי בֵּית־שָׁאוּל אֲשֶׁר מִלְכָתָּ תַחַתוֹ: ¹⁰וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בֶּן־נֹרְ וְהִנֵּךְ בְּרַעְתְּךָ כִּי אִישׁ דְּמִים אַתָּה: ¹¹וַיֹּאמֶר אַבְיָשִׁי בֶן־צִרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְלַל הַכֶּלֶב הַמּוֹת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲעֲבֶרְהָנָא וְאִסִּירָהּ אֶת־רֹאשׁוֹ: ¹²וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מֵה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צִרוּיָה כִּי־¹³יִקְלַל כִּי־¹⁴יְהוָה אָמַר לוֹ קָלַל אֶת־דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מְדוּעַ עֲשִׂיתָה כֵּן: ¹⁵וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אַבְיָשִׁי וְאֶל־כָּל־עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר־יֹצֵא מִמֶּעִי מִבְּקֶשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאַף כִּי־עָתָה בְּיָהִימִינִי הִנְחוּ לוֹ וְיִקְלַל כִּי אֲמַרְלוּ יְהוָה: ¹⁶אֲוִלִי יְרָאֵה יְהוָה בְּעוֹנָיִ: ¹⁷וְהַשִּׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁸וַיִּלַךְ דָּוִד וְאַנְשָׁיו בְּדָרְךָ ס וּשְׁמַעִי הָלַךְ בְּצֹלַע הַהָר לְעַמְתּוֹ הַלּוֹךְ וְיִקְלַל וְיִסְקַל בְּאַבְנִים לְעַמְתּוֹ וְעַפְרָה בְּעַפְרָה: ¹⁹וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עֵיפִים וַיִּנְפְּשׁ שָׁם: ²⁰וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתֶפֶל אִתּוֹ: ²¹וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּשֵׁי הָאָרֶץ רַעַה דָּוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא אֶת־אַבְשָׁלוֹם יְתִי הַמֶּלֶךְ: ²²וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשֵׁי זֶה חֲסַדְךָ אֶת־רַעְךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רַעְךָ: ²³וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא־²⁴אֵהְיֶה וְאַתָּה אֲשֶׁב: ²⁵וְהַשְׁנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הָלוֹא לִפְנֵי בְנֵי אֲבֹתַי לִפְנֵי אֲבִיךָ כֵּן אֵהְיֶה לִפְנֶיךָ: ²⁶וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אַחִיתֶפֶל הֲבֵן לָכֶם עֲצָה מֵהַנְּעִשָׂה: ²⁷וַיֹּאמֶר אַחִיתֶפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פְּלִגְשִׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הִנִּיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאָשְׁתָּ אֶת־אֲבִיךָ וְחָזְקוּ יָדַי כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה: ²⁸וַיִּטּוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֵּן וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פְּלִגְשִׁי גִבּוֹי לְעֵינָי כָּל־יִשְׂרָאֵל: ²⁹וְעַצַּת אַחִיתֶפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמֵם הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵל־בְּדָבָר הָאֵלֹהִים כֵּן כָּל־עַצַּת אַחִיתֶפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם:

¹16:2 ולהלחם | lemma = "לחם" = "He,C:R:Td:Ncbsa" x-morph = "strong" = "c:l:d:H3899"

²16:8 תחתיו | lemma = "תחת" = "He,R:Sp3ms" x-morph = "strong" = "H8478"

³16:10 כה | lemma = "כה" = "He,R" x-morph = "strong" = "H3541"

⁴16:10 וכי | lemma = "כי" = "He,C:C" x-morph = "strong" = "c:H3588a"

⁵16:12 בעיני | lemma = "עין" = "He,R:Ncbsc:Sp1cs" x-morph = "strong" = "b:H5869"

⁶16:18 לא | lemma = "לא" = "He,Tn" x-morph = "strong" = "H3808"

Chapter 17

¹וַיֹּאמֶר אַחִיתֶפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם אַבְחָרָה נָא שְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֲלָף אִישׁ וְאֶקְוָמָה וְאֶרְדְּפָה אַחֲרֵי־דָוִד הַלַּיְלָה: ²וְאַבּוֹא עֲלָיו וְהוֹא יִגְלֵ וְרַפָּה יָדָיִם וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ: ³וְאֶשְׁבֶּה כָּל־הָעָם אֲלֶיךָ כְּשׁוֹב הַכֹּל אִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מִבְּקֶשׁ כָּל־הָעָם יְהִיָּה שְׁלוֹם: ⁴וַיִּישַׁר הַדְּבָר בְּעֵינָי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינָי כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁵וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קָרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמָעָה מֵהַבְּפוֹי גַם־הוּא: ⁶וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֲלָיו לֹא־אֲמַר כְּדָבָר הַזֶּה דְּבַר אַחִיתֶפֶל הַנְּעִשָׂה אֶת־דְּבָרְךָ אִם־אֵין אַתָּה דָּבַר: ⁷וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הָעֲצָה אֲשֶׁר־יַעַץ אַחִיתֶפֶל בְּפַעַם הַזֹּאת: ⁸וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־אֲבִיךָ וְאַתָּה אֲנִישִׁי כִּי גִבְרִים הָמָה וּמְרִי נֶפֶשׁ הָמָה כְּדָב שְׂכוֹל בְּשָׂדֶה וְאַבְיָר אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלְוּ אֶת־הָעָם: ⁹הִנֵּה עִתָּה הוֹאֲנִחָבָא בְּאַחַת הַפְּחֹתִים אוֹ בְּאַחַת הַמְּקוֹמוֹת וְהִזְהָרְתָּ בָהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע הַשְׁמַע וְאָמַר הִיָּתָה מִגִּפָּה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם: ¹⁰וְהוּא גַם־בְּחִיל אֲשֶׁר לָבֹן כֶּלֶב הָאֵרִיָּה הַמָּס יָמָס כִּי־יִדַּע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־גִבּוֹר אֲבִיךָ וּבְנִיחִיל אֲשֶׁר אִתּוֹ: ¹¹כִּי יַעֲצָתִי הָאֶסְפִי יִסְפֵּךְ עֲלֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּאָר שִׁבְעַת כְּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־יָהִים לָרֶב וּפְנִיךָ הַלְכִים בְּקָרְבָּ: ¹²וּבָאֲנֹו אֲלִיֹּ בְּאַחַד־¹³הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחַנּוּ עֲלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטַּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אַחַד:

¹³ ואם אל-עיר יאסוף והשיאו כל-ישראל אל-העיר והיא חבלים וסחבנו אתו עד-הנחל עד אשר-לא-נמצא שם גם-צרו: פ¹⁴ ויאמר אבשלום וכל-איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהנה צוה להפך את-עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעה: ס¹⁵ ויאמר חושי אל-צדוק ואל-אבינתר הכהנים קזאת וקזאת יעץ אחיתפל את-אבשלום ואת זקני ישראל וקזאת וקזאת יעצתי אני: ¹⁶ ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל-תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל-העם אשר אתו: ¹⁷ ויהונתן ואחיעזר עמדים בעיר-רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: ¹⁸ וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו | אל-בית-איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את-המסך על-פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל-האשה הביתה ויאמרו איה אחיעזר ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: ס²¹ ויהי | אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל-דוד קומו ועברו מהרה את-המים כי-ככה יעץ עליכם אחיתפל: ²² ויקם דוד וכל-העם אשר אתו ויעברו את-הירדן עד-אור הבקר עד-אחד לא נעדר אשר לא-עבר את-הירדן: ²³ ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את-החמור ויקם וילך אל-ביתו אל-עירו ויצו אל-ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: ס²⁴ ודוד בא מחגימה ואבשלום עבר את-הירדן הוא וכל-איש ישראל עמו: ²⁵ ואת-עמשא שם אבשלום תחת יואב על-הצבא ועמשא בן-איש ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אביגיל בת-נחש אחות צרויה אם יואב: ²⁶ ויחן ישראל אבשלום ארץ הגלעד: ס²⁷ ויהי כבוא דוד מחגימה ושביו בן-נחש מרבית בני-עמון ומכיר בן-עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: ²⁸ משכב וספות וכלי יוצר וחסים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: ²⁹ ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר:

11/17:12 באחת | lemma="אחד" = "He,R:Acfsc" x-morph="strong="b:H0259"

Chapter 18

¹ ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: ² וישלח דוד את-העם השלשית ביד-יואב והשלשית ביד אבישי בן-צרויה אתי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ס ויאמר המלך אל-העם יצא אצא גם-אני עמכם: ³ ויאמר העם לא תצא כי אם-נס נוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חצינו לא-ישימו אלינו לב כי-עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי-תהיה-לנו מעיר לעזור: ס⁴ ויאמר אליהם המלך אשר-יטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל-יד השער וכל-העם יצאו למאות ולא-לפים: ⁵ ויצו המלך את-יואב ואת-אבישי ואת-אתי לאמר לאטלי לנער לאבשלום וכל-העם שמעו בצות המלך את-כל-השרים על-דבר אבשלום: ⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: ⁷ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהיישם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: ⁸ ותהיישם המלחמה נפצת: ⁹ על-פני כל-הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: ⁹ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על-הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר-תחתיו עבר: ¹⁰ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את-אבשלום תלוי באלה: ¹¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא-הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: ¹² ויאמר האיש אל-יואב ולוא: ¹³ אנכי שקל על-כפי אלף כסף לא-אשלח ידי אל-בן-המלך כי באזינו צוה המלך אתך ואת-אבישי ואת-אתי לאמר שמרו-מי בנער באבשלום: ¹³ אדעשיתי בנפשי: ¹⁴ שקר וכל-דבר לא-יכתד מן-המלך ואתה תתיצב מנגד: ¹⁴ ויאמר יואב לא-יכן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכסף ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: ¹⁵ ויסבו ושרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום וימיתהו: ¹⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי-חשך יואב את-העם: ¹⁷ ויקחו את-אבשלום וישליכו אתו ביער אל-הפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד וכל-ישראל נסו איש לאהלו: ס¹⁸ ואבשלום לקח ויצבילו בחייו: ¹⁶ את-מצבת אשר בעמק-המלך כי אמר אינלי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על-שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: ס¹⁹ ואחיעזר בן-צדוק אמר ארצה נא ואבשרה את-המלך כי-שפטן יהוה מיד איביו: ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אתה והיום הזה לא תבשר כי-על בן-המלך מת: ²¹ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראית וישתחו כושי ליואב וירץ: ²² ויסף עוד אחיעזר בן-צדוק ויאמר אל-יואב יהי מה ארצה-נא גם-אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-בשורה מצאת: ²³ ויהימה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחיעזר דרך הככר ויעבר את-הכושי: ²⁴ ודוד יושב בין-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לבדו: ²⁵ ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם-לבדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב: ²⁶ וירא הצפה איש-אחר רץ ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לבדו ויאמר המלך גם-זה מבשר: ²⁷ ויאמר הצפה ראה את-מרוצת הראשון כמרצת אחיעזר בן-צדוק ויאמר המלך איש-טוב זה ואל-בשורה טובה יבוא: ²⁸ ויקרא אחיעזר ויאמר אל-המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ס ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את-האנשים אשר-נשאו את-ידיך באדני המלך: ²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחיעזר ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה: ³⁰ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: ³¹ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי-שפטך יהוה היום מיד כל-הקמים עליך: ס³² ויאמר המלך אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה: ס¹⁹

³³ (19:1) וירגז המלך ויעל על-עלית השער ויברך וכה | אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מיתן מותי אני תחתיו אבשלום בני בני:

11|18:3 לעזר | lemma = "עזר" x-morph="He,R:Vhc" strong="l:H5826"
 12|18:8 נפצית | lemma = "פּוץ" x-morph="He,VNsfpa" strong="H6327a"
 13|18:12 ולא | lemma = "לא" x-morph="He,C:Tn" strong="c:H3808"
 14|18:13 בנפש | lemma = "נפש" x-morph="He,R:Ncbcs:Sp3ms" strong="b:H5315"
 15|18:17 לאהליו | lemma = "אהל" x-morph="He,R:Ncmcs:Sp3ms" strong="l:H0168"
 16|18:18 בחיו | lemma = "חיו" x-morph="He,R:Ncmcs:Sp3ms" strong="b:H2416e"

Chapter 19

(2)1 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על־אבשלם: (3)2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל־העם כי־שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על־בנו: (4)3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: (5)4 והמלך לאט את־פניו ויצעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: (6)5 ויבא יואב אל־המלך הבית ויאמר הבשת היום את־פני כל־עבדך הממלטים את־נפשך היום ואת נפש בניך ובנתך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: (7)6 לאהבה את־שנאיך ולשנא את־אהביך כי | הגדת היום כי אין לך שנים ועבדים כי | ידעתי היום כי ל¹¹ אבשלום חי וכלנו היום מתים כי־אז ישר בעיניך: (8)7 ועתה קום צא ודבר על־לב עבדך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אס־יליו איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל־הרעה אשר־באה עליך מנעריך עד־עתה: (9)8 ויקום המלך וישב בשער ולכל־העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל־העם לפני המלך וישאל נס איש לאהליו: (10)9 ויהי כל־העם נדון בכל־שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו | מכף אויבנו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן־הארץ מעל אבשלום: (11)10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את־המלך: (12)11 והמלך דוד שלח אל־צדוק ואל־אבייתר הכהנים לאמר דברו אל־זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את־המלך אל־ביתו ודבר כל־ישראל בא אל־המלך אל־ביתו: (13)12 אתי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את־המלך: (14)13 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה־לי אלהים וכה יוסיף אס־לא שר־צבא תהיה לפני כל־הימים תחת יואב: (15)14 ויט את־לבו כל־איש־יהודה כאיש אחד וישלחו אל־המלך שוב אתה וכל־עבדך: (16)15 וישב המלך ויבא עד־הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את־המלך את־הירדן: (17)16 וימהר שמעי בן־גרא בן־הימיני אשר מבחורים וירד עם־איש יהודה לקראת המלך דוד: (18)17 ואלף איש עמו מבנימין וצבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: (19)18 ועברה העברה לעביר את־בית המלך ולעשות הטוב בעיניו: (20)19 ושמעי בן־גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: (20)19 ויאמר אל־המלך אלי־חשב־לי אדני עון ואל־תזכר את אשר העונה עבדך ביום אשר־יצא אדני־המלך מירושלם לשום המלך אל־לבו: (21)20 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה־באתי היום ראשון לכל־בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: (22)21 ויען אבישי בן־צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את־משיח יהוה: (23)22 ויאמר דוד מה־לי ולכם בני צרויה כִּי־תהידי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני־מלך על־ישראל: (24)23 ויאמר המלך אל־שמעי לא תמות וישבע לו המלך: (25)24 ומפגשת בן־שאול ירד לקראת המלך ולא־עשה רגליו ולא־עשה שפמו ואת־בגדיו לא כבס למן־היום לכת המלך עד־היום אשר־בא בשלום: (26)25 ויהי כי־בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא־הלכת עמי מפיבשת: (27)26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי־אמר עבדך אחבשה־לי החמור וארכב עליה ואלך את־המלך כי פסח עבדך: (28)27 וירגל בעבדך אל־אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: (29)28 כי לא היה כל־בית אבי כי אם אנשי־מנות לאדני המלך ותשת את־עבדך באכלי שלחן ומה־יש־לי עוד צדקה ולזעק עוד אל־המלך: (30)29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרת אתה וצבא תחלקו את־השדה: (31)30 ויאמר מפיבשת אל־המלך גם את־הכל יקח אחרי אשר־בא אדני המלך בשלום אל־ביתו: (32)31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את־המלך הירדן לשלחו את־הירדן: (33)32 וברזלי זקן מאד בן־שמנים שנה והוא־כלכל את־המלך בשיבתו במחנים כי־איש גדול הוא מאד: (34)33 ויאמר המלך אל־ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: (35)34 ויאמר ברזלי אל־המלך כמה ימי שני חיי כי־אעלה את־המלך ירושלם: (36)35 בן־שמנים שנה אנכי היום האדע | בין־טוב לרע אס־יטעם עבדך את־אשר אכל ואת־אשר אשתה אס־אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל־אדני המלך: (37)36 כמעט יעבר עבדך את־הירדן את־המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: (38)37 ישב־נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה | עבדך כמהם יעבר עם־אדני המלך ועשה־לו את אשר־טוב בעיניך: (39)38 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה־לו את־הטוב בעיניך וכל אשר־תבחר עלי אעשה־לך: (40)39 ויעבר כל־העם את־הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו: (41)40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל־עם יהודה העבירו את־המלך: (42)41 וגם חצי עם ישראל: (42)41 והנה כל־איש ישראל באים אל־המלך ויאמרו אל־המלך מדוע גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את־המלך ואת־ביתו את־הירדן וכל־אנשי דוד עמו: (43)42 ויען כל־איש יהודה על־איש ישראל כי־קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על־הדבר הזה האכול אכלנו מן־המלך אס־נשאת נשא לנו: (44)43 ויען איש־ישראל את־איש יהודה ויאמר עשר־ידות לי במלך וגם־בדוד אני ממך ומדוע הקלתי ואל־היה דברי ראשון לי להשיב את־מלכי ויקש דבר־איש יהודה מדבר איש ישראל: (44)43 ויען

11|19:6 לא | lemma = "לא" x-morph="He,Tn" strong="H3808"

19:18 ² בעינו | lemma = "עין" x-morph = "He,R:Ncbcs:Sp3ms" strong = "b:H5869a"
 19:31 ³ בירדן | lemma = "ירדן" x-morph = "He,R:Np" strong = "b:H3383"
 19:40 ⁴ ויעברו | lemma = "עבר" x-morph = "He,C:Vqw3mp" strong = "c:H5674a" x-morph = "He,R" lemma = "מלך" x-morph = "He,Td:Ncmsa" strong = "d:H4428"

Chapter 20

¹ ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל:
² ויעל כלאיש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים: ³ ויבא דוד אל ביתו וירושלם ויקח המלך את עשר נשים | פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לאבא ותהיינה צרות עד יום מתן אלמנות חיותם: ⁴ ויאמר המלך אל עמשא הזקנה לי אתי איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: ⁵ וילך עמשא להזעיק את יהודה ויחזר ¹¹ מן המועד אשר יעדו: ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פרמצא לו ערים בצרות והציל עינו: ⁷ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: ⁸ הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויאב חגור | מדו לבשו ועלו ¹² חגור חרב מצמדת על מתניו בתעלה והוא יצא ותפלו: ⁹ ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי ידימיני ויאב בזקן עמשא לנשק לו: ¹⁰ ועמשא לא נשמר בחרב | אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפר מעו ארצה ולא שנה לו וימת ס ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: ¹¹ ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: ¹² ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: ¹³ כאשר הגה מן המסלה עבר כלאיש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: ¹⁴ ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ס ויקהלו ¹³ ויבאו אף אחריו: ¹⁵ ויבאו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סלה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר אתיו יואב משחיתם להפיל החומה: ¹⁶ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עדה הנה ואדברה אליך: ¹⁷ ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: ¹⁸ ותאמר לאמר דבר וידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: ¹⁹ אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: ²⁰ ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבצע ואם אשחית: ²¹ לא יכן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנא אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: ²² ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויצאו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב וירושלם אל המלך: ²³ ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרת ¹⁴ ועל הפלתי: ²⁴ ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר: ²⁵ ושוא ¹⁵ ספר וצדוק ואביתר כהנים: ²⁶ וגם עירא היארי היה כהן לדוד:

20:5 ¹ ויחר | lemma = "אחר" x-morph = "He,C:Vhw3ms" strong = "c:H0309"

20:8 ² ועליו | lemma = "על" x-morph = "He,C:R:Sp3ms" strong = "c:H5921a"

20:14 ³ ויקלהו | lemma = "קהל" x-morph = "He,C:VNW3mp" strong = "c:H6950"

20:23 ⁴ הכרו | lemma = "כרי" x-morph = "He,Td:Ngmsa" strong = "d:H3746"

20:25 ⁵ ושיא | lemma = "שוא" x-morph = "He,C:Np" strong = "c:H7864"

Chapter 21

¹ ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ס ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: ² ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ³ ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: ⁴ ויאמרו לו הגבענים אין לנו ¹¹ כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ⁵ ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל: ⁶ ויתן לנו ¹² שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ס ויאמר המלך אני אתו: ⁷ ויחמל המלך על מפויבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: ⁸ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי: ⁹ ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם ¹³ יחד והם ¹⁴ המתו בימי קציר בראשנים בתחלת ¹⁵ קציר שערים: ¹⁰ ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתךמים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: ¹¹ ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: ¹² וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרתב בית שן אשר תלום ¹⁶ שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: ¹³ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: ¹⁴ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי: ¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים

את־ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את־פֿלשתים ויערף דוד: ¹⁶ וישבֿו¹⁷ בגב אשר | בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את־דוד: ¹⁷ ויעזרלו אבישי בן־צרויה וכן את־הפלשתים ומיתהו אָז נשבעו אנשי־דוד לו לאמר לא־תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את־נר ישראל: ¹⁸ ויהי אחר־יכן ותהיעוד המלחמה בגוב עם־פֿלשתים אָז הכה סבכי החשתי את־סף אשר בילדי הרפה: ¹⁹ ותהיעוד המלחמה בגוב עם־פֿלשתים וכן אלחנן בן־יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגיתי ועץ חניתו כמנור ארגים: ²⁰ ותהיעוד מלחמה בגת ויהי | איש מדין¹⁸ ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם־הוא ילד הרפה: ²¹ ויחרף את־ישראל ויכהו והונתן בן־שמעו¹⁹ אתי דוד: ²² את־ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד־דוד וב־יד עבדיו: ^פ

11/21:4 לוי | lemma="strong=" | "x-morph=" He,R:Sp1cs

12/21:6 יתן | lemma="strong=" H5414 "x-morph=" He,VQj3ms

13/21:9 שבעתים | lemma="strong=" H7651 "x-morph=" He,Acfda "שבע

14/21:9 והמה | lemma="strong=" c:H1992 "x-morph=" He,C:Pp3mp הם

15/21:9 תחלת | lemma="strong=" H8462 "x-morph=" He,Ncfsc "תחלה

16/21:12 תלאום | lemma="strong=" H8518 "x-morph=" He,Vqp3cp:Sp3mp תלה

17/21:16 וישבו | lemma="strong=" c:H3430 "x-morph=" He,C:Np "ישבו בגב

18/21:20 מדון | lemma="strong=" H4055 "x-morph=" He,Ncfpa "מד

19/21:21 שמעה | lemma="strong=" H8093 "x-morph=" He,Np "שמעו

Chapter 22

¹ וידבר דוד ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל־איביו ומכף שאול: ² ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלט־י: ³ אלהי צורי אססה־בו מגיז וקרן ישעי משגבי ומנוסי משלעי מחמס תשעני: ⁴ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: ⁵ כי אפפני משברי־מות נחלי בליעל יבעתני: ⁶ חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מות: ⁷ בצר־לי אקרא יהוה ולא־אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושוועתי באזני: ⁸ ותגעש^{11/21} ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כ־יחרה לו: ⁹ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ¹⁰ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ¹¹ וירכב על־כרוב ויערף וירא על־כנפ־רוח: ¹² וישת תשך סביבתיו סכות חשרת־מים עבי שחקים: ¹³ מנגה נגדו בערו גחלי־אש: ¹⁴ ירעם מ־שמים יהוה ועליון יתן קולו: ¹⁵ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם: ¹⁶ ^{13/} ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת זוח אפו: ¹⁷ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: ¹⁸ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: ¹⁹ יקדמני ביום ויהי יהוה משען לי: ²⁰ ויצא למרחב אתי ויחלצני כ־יחפץ בי: ²¹ יגמלני יהוה כצדקתי כבר יד־ישיב לי: ²² כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: ²³ כי כל־משפטיו^{14/} לנגדי וחקתיו לא־אסור ממנה: ²⁴ ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: ²⁵ וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: ²⁶ עם־חסיד תתחסד עם־גבור תמים תתם: ²⁷ עם־נבֿר תתבֿר ועם־עקש תתפל: ²⁸ ואת־עם עני תושיע ועיניך על־רמים תשפיל: ²⁹ כ־אתה נירי יהוה ויהוה יגיע חשקי: ³⁰ כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג־שור: ³¹ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: ³² כי מי־אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: ³³ האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי: ³⁴ ^{15/} משנה רגלי^{16/} כאילות ועל במותי יעמדני: ³⁵ מלמד יד־י למלחמה ונחת קשת־נחושה זרעתי: ³⁶ ותתן־לי מגן ישעך וענתך תרבני: ³⁷ תרחיב צדדי תחתני ולא מעדו קרסלי: ³⁸ ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד־כלותם: ³⁹ ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ⁴⁰ ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: ⁴¹ ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ⁴² ישעו ואין משיע אלי־יהוה ולא ענם: ⁴³ ואשחקם כעפר־ארץ כטיט־חוצות אדקם ארקעם: ⁴⁴ ותפלטני זריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדני: ⁴⁵ בני נכר יתכחשו־לי לשמוע אָזן ישמעו לי: ⁴⁶ בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: ⁴⁷ חיריהוה ובורן צורי ויִרם אלהי צור ישעי: ⁴⁸ האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: ⁴⁹ ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני: ⁵⁰ על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אָזמר: ⁵¹ מגדיל^{17/} ישועות מלכו ועשה־חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם: ^פ

11/22:8 ויתגעש | lemma="strong=" c:H1607 "x-morph=" He,C:Vtw3ms "געש

12/22:8 ותגעש | lemma="strong=" c:H1607 "x-morph=" He,C:Vtw3fs "some manuscripts read "געש

13/22:15 ויהם | lemma="strong=" c:H2000 "x-morph=" He,C:Vqw3ms "המם

14/22:23 משפטו | lemma="strong=" H4941 "x-morph=" He,Ncmssc:Sp3ms "משפט

15/22:33 דרכו | lemma="strong=" H1870 "x-morph=" He,Ncbssc:Sp3ms "דרך

16/22:34 רגליו | lemma="strong=" H7272 "x-morph=" He,Ncfdc:Sp3ms "רגל

17/22:51 מגדול | lemma="strong=" H4026 "x-morph=" He,Vhrmsc "מגדל

יהודה באר שבע: ⁸וישטו בכל־הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: ⁹ויתן יואב את־מספר מפקד־העם אל־המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש־חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש־מאות אלף איש: ¹⁰ויך לב־דוד אתו אחרי־כן ספר את־העם ס ויאמר דוד אל־יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העב־נא את־עון עבדך כי נסכלתי מאד: ¹¹ויקם דוד בבקר פ ודבר־יהוה היה אל־גד הנביא חזה דוד לאמר: ¹²הלוך ודברת אל־דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר־לך אחת־מהם ואעשה־לך: ¹³ויבא־גד אל־דוד ויגד־לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים | רעב | בארץ אם־שלשה חדשים נסך לפני־צריך והוא רדפך ואם־היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה מה־אשיב שלחי דבר: ¹⁴ויאמר דוד אל־גד צר־לי מאד נפלה־נא בי־יהוה כ־רבים רחמו: ¹⁵ויבד־אדם אל־אפלה: ¹⁵ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד־עת מועד וימת מן־העם מֶדֶן ועד־באר שבע שבעים אלף איש: ¹⁶וישלח ידו המלאך | ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל־הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם־גֶרֶן הארונה: ¹⁷היבסי: ¹⁷ויאמר דוד אל־יהוה בראתו | את־המלאך | המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: ¹⁸ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגֶרֶן ארונה: ¹⁹היבסי: ¹⁹ויעל דוד כדבר־גֶד כאשר צוה יהוה: ²⁰וישקף ארונה וירא את־המלך ואת־עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: ²¹ויאמר ארונה מדוע בא אדני־המלך אל־עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את־הגֶרֶן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: ²²ויאמר ארונה אל־דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו: ²⁴ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: ²³הכל נתן ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל־המלך יהוה אלהיך ירצך: ²⁴ויאמר המלך אל־ארונה לא כִּי־קִנֹּו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את־הגֶרֶן ואת־הבקר בכסף שקלים חמשים: ²⁵ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

¹¹24:14 רחמיו | lemma="רחם" x-morph="He,Ncmpc:Sp3ms" strong="H7356b"

¹²24:16 הארונה | lemma="ארונה" x-morph="He,Td:Np" strong="d:H0728"

¹³24:18 ארניה | lemma="ארונה" x-morph="He,Np" strong="H0728"

¹⁴24:22 בעינו | lemma="עין" x-morph="He,R:Nbsc:Sp3ms" strong="b:H5869a"

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community